

1987.

JULSKO JUTRO: VELIKO, VRELO, PRAZNO, JOŠ SE NIJE RAZDANILO.

GRAD-IGRAČKA: POMALJA SE SPRAT PO SPRAT IZ HLADNE SIVE IZMAGLICE; JEDVA DA SE PROBUDIO, ALI VEĆ SVOJSKI SANJA...

A PONEKAD SE NJEGOVI ŽITELJI-IGRAČKE POPNU OVAMO TRAŽEĆI USLUGE: IZLEĆI OVU BOLEST, PREUŠMERI ONU REKU. PONEKAD I PRISTANEM.

KAD-TAD NEKO OD NJIH DOBIJE SRČANI UDAR DOK ME MOLI DA REŠIM KVADRATURU KRUGA ILI DA MU PODARIM BESMRTNOST...

BESMRTNOST.

OČE, KAKO BI SE SAMO SMEJAO DA OVO VIDIŠ.

SANJA NOVU MUZIKU, NOVE MISLI, NOVE Slike, PO CEO NOVI SVET SVAKOG DANA.

SVAKOG DANA.

ZBOG RETKOG VAZDUHA NOSE ŠLEMOVE; NOSE STRAH U SRPOVIMA ZNOJA POD PAZUHOM.

SMEŠNI MALI MEHROGLAVCI.

LICE TI JE SADA HLADNO, POSREBRENO POD SJAJEM REFLEKTORA.

JULSKO JUTRO: VELIKO, VRELO, PRAZNO, TIHO.

PRILAZIM PULTU, PENJUĆI SE STEPENICAMA UMESTO DA LETIM, PA OTVARAM KNJIGU SA ČELIĆNIM STRANICAMA.

ČEKA ME PISANJE LEGENDI, PRIPOVESTI O TOME KAKO JE TO ŽIVETI U MITOLOGIJI.

SEDIM OVDE, NA SVOM VIŠOKOM NEPOMIČNOM MESTU, I OPROBAVAM OŠTRINU SVOG STILUSA NA VRHU PRIDIGNUTOG PRSTA.

ETO; IGLICA KRV-CRVENE SVETLOSTI, UKUS OZONA U USTIMA...

SPREMAN SAM DA POČNEM.

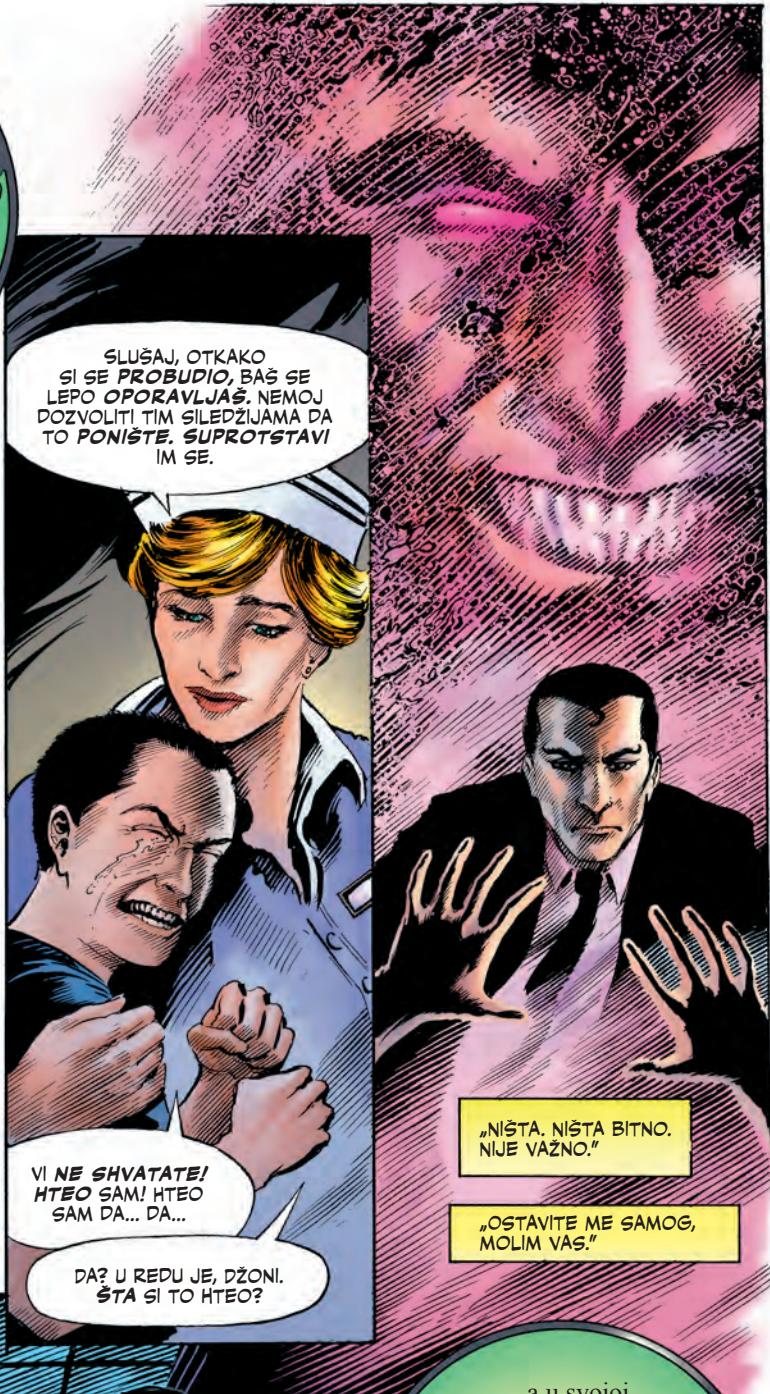
MIRIKL
TREĆI TOM
OLIMP

Faron

Nakon

postanja nastupilo
je razdoblje kad su
mladi bogovi ustali
protiv svojih
očeva Titana...

VРЕМЕ БЕШЕ НОВЕМБАР 1982. ЗА
МЕСТО САМ МАНЈЕ SIGУРАН. ГДЕ ЈЕ
СВЕ ПОЧЕЛО? СА МНОМ? С НЈОМ?
С НЈИМ, БЕЈТСОМ, SUPАRNИKOM?

...a u svojoj

tamnici Suparnik
опробава окове што
су га сvezivali,
vukući ih. Oni
zaškripaše,
али не
popustiše.

TOLIKO SAM SE BOJAO DA ĆE PUĆI...

Kad sam ja bio
u pitanju, najveća pretnja
beše da će popustiti onaj
krhki ljudski lanac što
me je vezivao za
ovaj svet.

LIZ. BOJAO SAM SE ZA LIZ.

MAJK, SVE JE U REDU,
I SA MNOM I S VINTER.
ONA JE ZDRAVA BEBA
SA ZDRAVIM APE-
TITOM...

...I POTPUNO JE
NORMALNA. JA SAM
JOJ MAJKA. JA TO
NAJBOLJE ZNAM.

LIZ,IMA TEK MESEC
DANA, A VEĆ JOJ RASTU
ZUBI. PRE DVE NEDELJE BI
ZBOG TOGA PRESVISLA
OD BRIGE...

KAO DA MOJA OSEĆANJA
VIŠE I NISU MOJA. KAO DA IH
NEKO PALI I GASI. TO JE...

ČUDNO?

JA... ČUJ, ZBUNJENA SAM.
PONEKAD JE SVE U REDU
SJAJO SE OSEĆAM, ALI...

PONEKAD...

...PONEKAD SE OSEĆAM
TOLIKO ČUDNO.

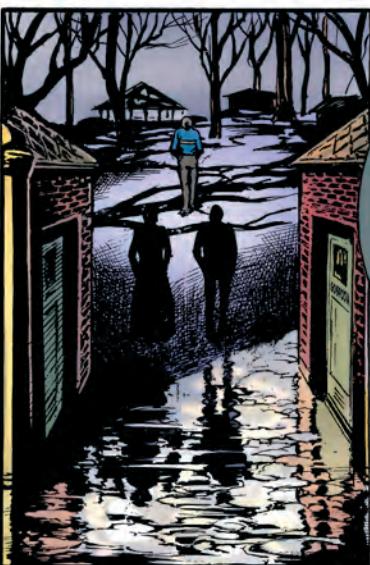
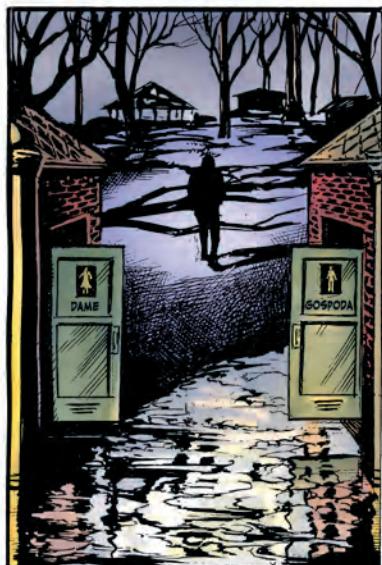
...i ja sam izašao,
a novembarski vетар mi
je zakivao kišne eksere u
čelo dok sam duboko u srcu
strahovao za svoje
voljene.

...MA, VEROVATNO JE
TO SAMO POSTPORODAJNA
DEPRESIJA. ČUJ, PUSTI ME DA
MALO BUDEM SAMA, VAŽI?
PRIČAĆEMO KASNIJE.

I tako sam
pod krinkom čoveka
hodio među ljudima,
nesvestan sila što se
okupljuju i barjaka koji se
uzdižu negde s one strane
tmine, s one strane
kiše...

OKREĆUĆI TEŠKU STRANICU,
NASTAVLJAM.

A U TOJ TMINI PRONAŠAO
SAM TMURNO UPORIŠTE
U VETROVITOM PARKU...

SVE DOK VEĆ NIJE BILO PREKASNO.

MUZIČKI PAVILJON. SEĆAM SE
DA SAM ZASTAO KOD
PAVILJONA...

FARBA MU JE NABUBRILA
OD OTOKA I ČIREVA.
MALOLETNI LJUBAVNICI
SU TU I TAMO UREZALI
SVOJA IMENA, POTPISUJUĆI
U UGLU POPRIŠTE SVOJIH
TRAPAVIH MILOVANJA KAO
DA JE U PITANJU NEKO
REMEK-DELO...

DELOVAO JE UKLETO,
OVIČEN SKELETNIM
GRMLJEM.

G. MORANE?

MI ŽELIMO RAZGO-
VARANJE S VAMA.

DRŽANJE IM JE BILO FORMALNO,
A AKCENTI BLAGO JUŽNO-
AMERIČKI. SETIO SAM SE
„SABLASTI“. SETIO SAM SE
GARGUNZE...

OVAJ... MORAN?
NE, POGREŠILI
STE, ZOVEM SE
DŽONSON.

REKLI BISMU NE.

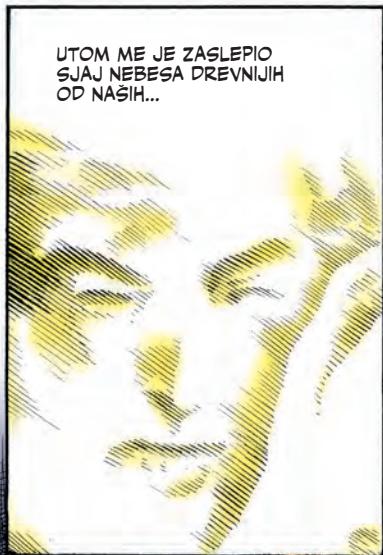
G. MORANE, MI ŽELIMO RAZGO-
VARANJE O VAŠEM DRUGOM JA.

MOJE IME, ZNALI
SU MOJE IME.

S DRUGE STRANE ŽIČANIH
KAVEZA ČUČALI SU BLEDI
USNULI KANARINCI.

IZ POMRĆINE OBORA
S PAUNOVIMA DOPIRAO
JE ZVUK POPUT ŽENA
KOJE MESİČARE DOK
IM SKUTI SPAVAČICA
ŠUŠKAJU VUKUĆI SE
PO ŠLJUNKU.

...A KAD MI SE POVRATIO VID,
UGLEDAO SAM TITANE.

No tад ih nisam znao kao Titane, nisam znao da je to Hron došao da zapleni gromove neposlušnom Zevsu.

Ovo beše pre no što smo takve ideje prihvatili, usijanim perom upisali u besmrtni čelik.

BEŠE
TO PRE
RAZDOBLJA
IMENA I
IMENOVANJA,
U DOBA
KRVAVUJIH
NAGONA, KAD
BALISTIKA
BEŠE JEDINO
GESLO, KAD
SMO IMALI
VERE SAMO
U RITUAL
ZALETU...

ONAJ BLIŽI JE POHRLIO NA MENE, MIRIŠUĆI NA JOD I CIČEĆI PRI SVAKOM POKRETU. A SVEGA NEKOLIKO TRENUTKA RANIJE BIO JE MLADA ŽENA.

SPREMIO SAM SE ZA SUKOB, MEHANIČKI ČOVEK ŠTO GA POKRECU ADRENALINSKE OPRUGE, OČAJNIČKI I NASILAN STROJ...

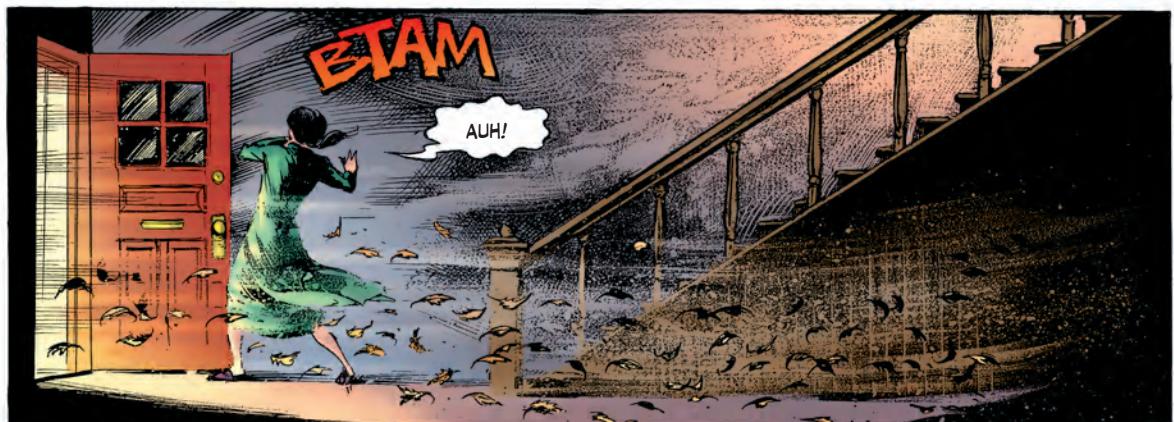
...KOJI JE
MALTENE ČAK I
NADILAZIO SVOJ
ZADATAK...

KAO KAKAV PAKLENI
VOZ, ČUĀALO JE USRED
SKRETNIČARSKOG DIMA
SVOG PREOBRAZAJA.

JA SAM IMAO SVEGA
DVA TELA. ONI SU, OČITO,
POSEDOVALI MNOŠTVO.

POČEO SAM DA SHVATAM RAZMERE
NEVOLJE KOJA ME JE ZADESILA...

...NE SLUTEĆI PRITOM DOKLE SVE DOSEŽE.

TAD SAM JOŠ BIO USKIH SHVATANJA.
JOŠ NISAM VIDEO POGLED SA OLIMPA.

DA BEJAH NEŠTO STARIJ, SIGURNO BIH
OSETIO DA SE ZVEZDE POMERAJU KAD
SE USTROJIO TAJ STRAHOVITI NOVI
ZODIJAČKI ZNAK.

ALI TADA SAM ZNAO SAMO ZA BOL
I JARKO PERJE...

BIKOGROMOVNICI, RATOZVERI, GAZILI SU SVE PRED SOBOM, BLJUJUĆI
PARU, DOK SU MI SVOJIM ŠAKAMA NALIK PNEUMATSKIM ČEKIĆIMA
GNJEĆILICI LICE KAO DA JE TOPLA VLAŽNA GLINA.

SMRTNOST ME JE UDARILA
PO LICU, JEDNOM, DVAPUT...

ZAPITAO SAM SE KOLIKO JE PROŠLO
OTKAD SAM LIZ POSLEDNJI PUT
REKAO DA JE VOLIM...

OČAJNIČKI SAM ŽELEO DA
NASPRAM OBRAZA OSETIM
KOŠU SVOJE ĆERKE,
NEVEROVATNO NEŽNU,
NEVEROVATNO MEKU...

NAPADNUT OD TIH NEPOJMLJIVIH ZVERI,
IŠČEKIVAO SAM BESMISLENU SMRT U
PARKU KOJEM SAM I ZABORAVIO IME.

...I TO MI BEŠE KOBNA GREŠKA.

BUJICA PESNICA JE UTIHNULA. ČUDOVIŠTA SU
SE IZNENADENO ZGLEDALA. NA ENGLESKOM, PRE-
POZNATLJIVOM UPRKOS GLASU ŠTO JE ZUJAO, JEDNO
OD NJIH JE JEDNOM REČJU PROZBORILO NAJSTRAŠNIJU
REČ KOJU SAM MOGAO DA ZAMISLIM:

USLEDILA JE
NEVERBALNA
RAZMENA, NAKON
KOJE JE JEDAN
NASTAVIO DA ME
TUČE, DOK JE DRUGI
POHITAO PREKO
SIVE NOĆNE TRAVE.
JALOVO SAM
URLAO ZA NJIM...

„ĆERKA?“

ČITALI SU MISLI...

...I NISU ZNALI ZA POSTOJANJE MOG DETETA
PRE NO ŠTO SAM IM JA TO REKAO.

BEŠTIJA MI JE ČUČALA
NA GRUDIMA, A IZ ĆELJU-
STI ŠTO SU ŠKRGTALJE
KULJALE SU JOJ VARNICE.
VRELINOM SU MI ZASIPALE
OBRAZE, POTPALUJUĆI
BENZIN MOG OČAJNIČKOG
GNEVA...

NJEN SAUČESNIK JE DOTAD
VEĆ SIGURNO NAPUSTIO
PARK...

SLOMIVŠI SEBI DVA
PRSTA, PROBIO SAM
JOJ TORZO, ISTOG
ČASA OKUPAN NJENIM
TEČNOSTIMA, UZAVRELIM
I FOSFORESCENTNIM.

DRHĆUĆI POPUT SVINJE
KAD SHVATI DA JE PRE-
KLANA, ONA IZGOVORI
PET STRAHOTNIH
SLOGOVA.

NA TRENTAK SAM GRLIO
NOVORODENO SUNCE
ŠTO MI JE VOŠTANIM BO-
JAMA ISCRTAVALO JARKE
AUTISTIČARSKE ŠARE
PO MREZNJAČI. ONO SE
PRETVORI U NEŠTO NALIK
DŽINOVSKOJ OPŠEĆENOJ
ŠACI KOJOJ SU SE NA-
SRED DLANA PRESIJAVALE
LEPLJIVE ČELJUSTI.

ZDROBIO SAM JOJ
JEDAN ZGLOB. CRNE
USNE SU SE IZVIJALE U
PROLAPSU, ISPŪSTAJUĆI
PSOVKE SKOVANE POD
NEKIM DRUGIM
SAZVEŽĐIMA.

NISAM MOGAO DA ZAU-
STAVIM RECITACIJU TOG
OGOLJENOG ZAPALJIVOG
HAIKUA. NISAM MOGAO DA
ZALUPIM KORICE NJEGO-
VOG NAKRADNOG
REĆNIKA.

ONO PROGOVORI...

A BOG LUPI
PLANOM O DLAN.

NOVO OBЛИJEĆE STVO-
RENJA IZGLEDALO JE
POPUT AUKULE IZVRNUTE
NAOPAČKE. OBEĆAO SAM
UTOM DA MOJA ŽENA
NEĆE POSTATI PLEN
OVIH NOVEMBARSKIH
UŽASA...

...VEĆ I SAM SVESTAN DA
JE TO OBEĆANJE
BESMISLENO.

SVE JE U REDU,
VINTER. ODMAH SE
VRACAM.

